

[Honoré.]

er der givet de medlemmer, der føler behov derfor, yderligere tid til at beskæftige sig med det principielle spørgsmål om indførelse af kernekraft i Danmark.

Jeg har tidligere givet udtryk for min personlige stilling til ikrafttrædelsesloven, som er positiv, men som imidlertid på indeværende tidspunkt næppe deles af alle medlemmer af kristeligt folkepartis gruppe.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg har allerede tidligere motiveret, at der med regeringsplanen ikke vil være skabt de betingelser, som vi anser for nødvendige for ikrafttrædelsen, og enten er det vel sivet ind, hvad jeg mener om det, eller også nytter det næppe at gentage det. Vi er altså imod lovforslaget. Vi vil yde vort fulde bidrag til afholdelsen af en folkeafstemning, hvis det skulle blive nødvendigt, og det gælder faktisk for hele gruppen, kan jeg oplyse.

Jeg må indrømme, at jeg ikke helt ser den politiske fornuft i den fremgangsmåde, som regeringen har valgt. Når alt kommer til alt, så kan man vel ikke være mere fjernet fra begivenhederne, end at man erkender, at der eksisterer en tillidskrise i befolkningen omkring disse her problemer. Det kan selvfølgelig være svært at anerkende det ansvar, man selv måtte have for det, men lad det endda ligge, hvis man bare erkender, at tillidskrisen eksisterer. At få sagerne kørt igennem på den måde, der lægges op til her, det er ikke klogt. Hvis jeg griber værkerne bind I og slår op side 72, så bliver der sagt, at en væsentlig forudsætning for planens gennemførelse er, at der er en bredt forankret energibevidst holdning og vilje til at realisere planen. Tror man, at man skaber det på den måde? Ganske vist har man afstået fra at jage det igennem nu her inden sommerferien, man vil nu lade forslaget ligge i et par måneders sommerferie med en begrænset aktivitet, og så skal det gennemføres i en kort samling under for øvrigt interessante omstændigheder. Tror man virkelig, at det skaber en tillid? Det giver tværtimod en fornemmelse af, at det endnu en gang, så længe det varer, er S-V-aksen, som er trådt i funktion her for at få sat det igennem. Jeg synes nok, hr. Guldbergs bemærkninger kunne give anledning til, at man be-

takkede sig for den form for skubben på, for at kamelerne skal ud i en ørkenvandring.

Abel (CD):

Jeg skal henvise til mit indlæg under den foregående sags behandling og sige, at centrum-demokraterne klart siger ja til at anvende kernekraft som energikilde i Danmark. Centrum-demokraterne håber, at folketinget først på efteråret vil tage ansvaret for lovens hurtige gennemførelse, og en enig gruppe ønsker ikke at skrive under på ønsket om gennemførelse af folkeafstemning.

Wilhelm (VS):

Dette er, selv om det er svært at tro det efter måden, det foregår på, og de ting, der bliver sagt, den store principdebat om a-kraftens indførelse i Danmark eller ej, den principdebat, som tilhængerne nægtede at tage under procedureloven med henvisning til, at den fik vi jo nu.

Jeg vil ikke gøre det lige så kort som de øvrige. VS var klart imod den anlægslov, som man her snakker om igangsættelsen for. Da kaldte man det en procedurelov, men det var jo i virkeligheden den, der banede vejen, og debatten vil man altså ikke rigtig tage i dag alligevel.

Vi er selvfølgelig også imod ikrafttrædelsesloven, og vi har for længst tilkendegivet, at vi støtter kravet om folkeafstemning vel vidende, at befolkningens interesser her er oppe imod vældige kapitalinteresser, som flertallet herinde i øvrigt vil søge at give så let et spil som overhovedet muligt.

Når VS er imod, så kan begrundelsen i og for sig først gives ved en vurdering af tilhængerens argumenter. De har i tidens løb især været følgende: a-kraft er nødvendig for at opretholde energiforsyningen, a-kraft sikrer uafhængighed, a-kraft giver billigere energi og dermed større konkurrencedygtighed, og alle de andre lande har, hvorfor skulle vi så ikke også have? Det har stort set været argumenterne, og hvordan står de så i dag?

Nødvendigheden fortøner sig ud i den blå luft. A-kraft er, og det erkendes i baggrundsmaterialet, i det højeste et beskedent og kortvarigt supplement, mens der er andre og mere varige energikilder.

Uafhængigheden fortøner sig ud i den blå luft. A-kraft gør os endnu mere afhængige